

Từ Darwin, Karl Marx tương đồng - đến Tư Bản và Cộng Sản. ngtientri@yahoo.com 4/7/2011

Đến năm nay 2011 mà nói về Karl Marx và CS thì như là kể chuyện cổ tích lịch sử, nào là con cháu nhà Trần bị thoán ngôi sang Tàu cầu cứu,.. vua Chiêu Thống mất ngôi đi lưu vong, v. v., nhưng đây cũng là một trang sử VN.

Charles Darwin (1809-1882)

Darwin, ông tổ của thuyết Tiến Hóa đã dẫn chứng trong sách Origin of Species (1859) là 'mọi loài đều phải tranh đấu (struggle) cho sự sinh tồn của mình, chỉ có loài nào biết biến đổi cho phù hợp với hoàn cảnh chung quanh mới có thể tồn tại và di truyền cho thế hệ sau, nếu không thì bị đào thải hay tận diệt'.

Với thuyết này các nhà khoa học đang và đã chứng minh hiện đại loài người và các loài khác đều có một tiến trình dài hàng triệu triệu năm, mỗi một thời gian lại thay đổi biến hóa cho phù hợp với hoàn cảnh chung quanh, rồi di truyền cho đời sau, mỗi ngày mỗi tiến bộ hơn, loài nào không tiến bộ thì bị diệt chủng. Loài người có thể từ loài khỉ tiến hoá lâu ngày mà thành. Các loài khác có thể từ các sinh vật nhỏ từ trong biển cả tiến hóa mà sinh ra.

(Thuyết này đi ngược với sự Sáng Tạo của của chúa Trời, vì Thánh Kinh Holy Bible dạy rằng " Chúa Trời sáng tạo ra Trời Đất và muôn loài trong vòng sáu ngày vào khoảng 4000 hay 6000 năm trước đây").

Karl Marx (1818-1883) .

Tư tưởng của Karl Marx (KM) cũng tương tự Darwin, nhưng chú trọng riêng vào loài người, và giai cấp trong xã hội.

Là người gốc Do Thái, lại có ông bố Luật sư theo đạo Tin Lành(Lutheran), nên KM thông thuộc kinh Holy Bible cả hai phần Cựu Ước và Tân Ước. Với học lực cao nhưng vấp phải một cuộc sống khó khăn, nên KM đã quan niệm được giá trị quan trọng của vật chất. Nếu KM có một đời sống sung túc thì có lẽ không viết ra được một học thuyết mang tên ông làm rúng động cả thế giới, gây bao cảnh chiến tranh giết chóc, nhân danh là để chống cộng, diệt cộng, hoặc tiêu diệt bọn tư bản, địa chủ bóc lột.

Karl Marx đã học được gì trong Thánh Kinh?

Có thể KM cóp nhặt những gì đã học được trong Thánh Kinh Bible để lập ra học thuyết của mình, như :

1- Xã hội con người luôn phải đấu tranh sinh tồn (như thuyết Darwin) nếu không thì bị tận diệt.

a) Đấu tranh sinh tồn giữa người và Chúa.

Khi Chúa dựa theo hình ảnh mình, lấy đất chế tạo ra Adam, sau đó Chúa lấy xương sườn Adam chế tạo ra người thứ hai là Eve (tập thể xã hội hai người), thì xảy ra sự đấu tranh chống đối không tuân lệnh Chúa.

Vì hai người Chúa chế tạo ra không mở mắt và không có trí khôn, nên thực ra chỉ là hai robots lệ thuộc. Vì muốn được mở mắt và khôn ngoan như Chúa, Eve nghe lời mách của con rắn nên cãi lời Chúa cấm, đã hái trái của cây khôn ngoan mà ăn và xúi Adam ăn, nên sau khi ăn xong hai người mở được mắt ra và có trí khôn ngoan giống như Chúa. (*Genesis 3:5 "For God knows that in the day you eat of it your eyes will be opened, and you will be like God, knowing good and evil."*).

Sau đó Chúa đuổi hai người này ra khỏi vườn Địa Đàng Eden, và cho lính canh gác cây sống đời đời, nếu không người này, đã được mở mắt và trở nên khôn ngoan giống như Chúa, nếu nó lấy được trái cây của sự sống 'tree of life' mà ăn, thì sống đời đời. (Genesis 3:22 - Then the Lord God said, "Behold, the man has become like one of Us, to know good and evil. And now, lest he put out his hand and take also the tree of life, and eat, and live forever").

Đến đây ta có suy nghĩ, Chúa đã tạo ra được con người, nhưng không mở mắt, không có trí khôn và không có sự sống lâu dài. Con người đã phải trái lệnh cấm của Chúa ăn trái cây khôn ngoan nên mới mở mắt và biết phải trái, xấu tốt, và nếu họ lấy ăn được trái cây của sự sống thì họ lại sống được đời đời, chính Chúa không điều chỉnh ngược lại được - đây là giới hạn quyền năng vô biên của Chúa, và là sự đấu tranh đầu tiên giữa Chúa và con người do Chúa tạo ra,

Tiếp sau Holy Bible kể lại sự đấu tranh giữa người và Chúa xảy ra thường trực đến nỗi Chúa phải tạo ra cơn hồng thủy tiêu diệt tất cả mọi người và vật trên trái đất, chỉ để lại một con thuyền của Noah. Sau lại hủy diệt cả hai đô thị Sodom và Gomorrah, kể đến là nhiều cuộc trừng phạt khác nữa, như tiêu diệt con dân Ai Cập, v.v.

b) Đấu tranh sinh tồn giữa người và người.

Giữa người với nhau, ngay từ thuở Chúa khai thiên lập địa đã có sự đấu tranh: Người đầu tiên do Chúa tạo ra là Adam và Eve, lấy nhau, sanh ra đứa con đầu lòng là Cain và con thứ là Abel. Abel chuyên về chăn nuôi còn Cain chuyên về trồng trọt. Họ đều dâng Chúa phần đầu kết quả công sức lao động của mình. Khi Chúa chỉ ngợi khen phần thịt dâng cúng của Abel mà lại không nói gì về phần nông phẩm dâng cúng của Cain, nên Cain ghen tức, rủ Abel ra ngoài đồng rồi giết chết em. (Genesis 4:8)

Sau đó lại đến sự đấu tranh giữa người và Chúa, vì Chúa không điều khiển họ được. Khi loài người sanh sôi ra càng ngày càng nhiều, con người và con Chúa lấy nhau lẫn lộn, họ trở nên xấu xa tội lỗi, và Chúa hối hận đã tạo ra loài người như thế, nên Chúa đã làm ra cơn Hồng thủy để tiêu diệt tất cả người và vật cùng

chim chóc rấn rết trên mặt đất, chỉ cho một gia đình ông Noah sống sót, trên một chiếc tàu lớn, cùng với các loài vật, một loài một cặp. (Genesis 7).

Chúa có quyền vạn năng thay đổi trái tim mọi người từ xấu ra tốt, nhưng Chúa chọn giải pháp tàn sát tất cả con người và mọi loài. Nếu người thân bị tàn sát vì kẻ nào hay vì một lý do nào thì người còn sống nghĩ sao? Hay cho sự tàn sát đó là ý muốn của Chúa là yên lòng. Có nên giữ mãi hận thù không? Vì ý muốn của Chúa đã cho bên này thắng bên kia bại, chứ loài người làm sao làm sai được ý Chúa? Ta bị bại phải chăng ta đã sai lầm nên bị Chúa phạt như Chúa đã phạt dân Do Thái phải lưu vong dài dài mấy ngàn năm nay.

c) Kế đến là Đấu tranh sinh tồn giữa các bộ lạc, các lãnh chúa, các vương quốc, đế quốc, và sau đó là đấu tranh giữa tư bản (bourgeois) và vô sản (proletariat).

Mấy quyển sau của Holy Bible, Old Testament (Exodus, Numbers...) kể chuyện: Ngay khi vừa dắt dẫn đoàn dân nô lệ Do thái chạy ra khỏi Ai Cập, định cư phía bên kia biển Hồng Hải, đã xảy ra cuộc tàn sát tôn giáo. Cùng là anh em nòi giống với nhau mà theo lệnh ông Moses, họ tàn sát tất cả mọi người nào không chịu theo đạo do Moses truyền ra. Ngay lúc này đã có sự tàn sát diệt chủng vì tôn giáo!

Hết đấu tranh sống còn giữa người theo và người không theo đạo, kế đến là sự đấu tranh sống còn giữa các bộ lạc, các lãnh chúa, vương quốc. Họ lập thành từng đoàn quân đi xâm chiếm và tiêu diệt tất cả bộ lạc khác, vương quốc khác để cướp bóc của cải, đất đai và bắt gài còn trinh.

Đến thời của Karl Marx thì chế độ quân chủ phong kiến đã bị dân chúng đấu tranh hủy bỏ, nhưng chế độ tư bản lại sanh ra để bóc lột sức lao động của người dân đưa đến sự đấu tranh giai cấp giữa tư bản và lao động vô sản.

2- Karl Marx cũng bị ảnh hưởng của Holy Bible khi đưa ra chế độ " Cộng Đồng Công Xã" mà sau này CS biến cải thành ra **chế độ tập thể tài sản, chế độ ' làm theo khả năng, hưởng theo nhu cầu'** . Chế độ "Cộng Đồng Công Xã", (commune) được chỉ huy cứng rắn độc đoán, kiểm soát chặt chẽ, họ đem điền chủ và người giàu ra đấu tố, tịch thu tài sản.

Như trong những ngày đầu sự truyền đạo Ki Tô, vì bị chính quyền La Mã cấm đoán, các nêp Thừa sai lập ra các 'Cộng đồng Công xã', để hoạt động. Các người có của thường bán nhà và đất đai cúng nạp dưới chân các Thừa sai để chia cho những người khác. Những người làm trái kỷ luật liền bị vật chết ngay.

"Những người theo đạo không ai cho rằng tài sản của mình là thuộc của mình, mà phải cho đó là của chung, chia tất cả cho mọi người."(Acts 4:32).... thường thường có người bán nhà bán đất rồi mang số tiền bán được đến dâng dưới chân ngài Thừa sai để phân phát cho những người nào cần (Acts 4:34), vì vậy không ai trong bọn họ bị thiếu thốn.

Có ông tên Ananias và vợ tên Sapphira, sau khi bán số tài sản đất đai của mình, và bàn với nhau dấu bớt một ít tiền, số tiền còn lại mang đến cúng dưới chân ông thừa sai Peter, ông này quở rằng người này gian dối với Thánh thần, nên cho vật chết (Acts 5:5). Độ ba tiếng sau, người vợ đến, cũng bị ông thừa sai Peter hỏi, có phải là số tiền bán đất chỉ có là bấy nhiêu thôi sao? Sapphira trả lời 'Phải chỉ có bấy nhiêu thôi', thì bị Peter khiển trách là nói dối với Chúa và cho vật chết. (Acts 5:10) .

Chế độ 'cộng đồng công xã' với kỷ luật cứng rắn, kiểm soát chặt chẽ này về sau được CS bắt chước áp dụng cùng công thức, khi hoạt động trong lúc yếu thế bị chính quyền đương thời khống chế, cho đến khi thành công chiếm được quyền bính hay chỉ huy được chính quyền. - Khi đạo Roman Catholic ảnh hưởng được chính quyền La Mã dưới thời Constantine, họ bắt buộc tất cả dân chúng dưới quyền phải theo đạo, CS cũng hành động y như vậy, khi nắm quyền họ dẹp bỏ tất cả tự do truyền đạo.

3- Karl Marx cho là tôn giáo làm cho người ta thụ động, vì được dạy rằng chỉ cần cầu nguyện Chúa là được an ủi rồi. *Khó lao động bị bóc lột đau khổ được khuyên cứ cầu nguyện cho được cứu vớt, không cần phải lo lắng gì vì Chúa sẽ lo lắng cho tất cả mọi người, chỉ cần tuân theo lời Chúa dạy - (thay vì phải đoàn kết lại cùng với lao động thế giới để đấu tranh sinh tồn chống lại khối tư bản).- Như vậy tôn giáo chỉ là liều thuốc phiện làm cho con người êm dịu thụ động chịu đựng sự đau khổ, bóc lột.*

." Another example of this sort of analysis is Marx's understanding of religion, summed up in a passage from the preface to his 1843 "Contribution to the Critique of Hegel's Philosophy of Right":

" Religious suffering is, at one and the same time, the expression of real suffering and a protest against real suffering. Religion is the sigh of the oppressed creature, the heart of a heartless world, and the soul of soulless conditions. It is the opium of the people. "

"Tôn giáo của đau khổ, là sự biểu lộ cái đau khổ thực sự, nhưng cũng là sự phản kháng cái đau khổ thực sự. Tôn giáo là tiếng rên dài của kẻ bị áp bức, là trái tim của thế giới không tim, là linh hồn của các tình huống không có hồn. Tôn giáo là thuốc phiện của quần chúng."

4- Karl Marx chỉ muốn nói là người dân Do Thái khôn ngoan, họ thực tiễn theo nhu cầu mà buôn bán, mặc cả hay làm việc để có lợi tức, chứ không tin tưởng vào dị đoan thần thánh, cầu xin để bớt đau khổ, được lợi lộc hay chịu tội thay cho mình, rồi sanh ra thụ động không hành động để tự cứu mình. .

Các chính quyền Âu Châu lại dựa vào lời của Karl Marx để bài xích Do Thái, nhất là Hitler đã tàn sát Do Thái, họ cũng lại dựa vào Tư Bản để chống lại chế độ vô thần CS.

Lúc đó ở Tây Âu họ cho là dân Do Thái đã đóng đinh giết Chúa, và là nhóm dân không chịu tin vào Chúa, chỉ lo tiền bạc bán buôn.

...". *The above authors often quote the following excerpt from On The Jewish Question to support their arguments:*

" What is the secular basis of Judaism? Practical need, selfishness. What is the secular cult of the Jew? Hagglng. What is his secular god? Money. Well then, an emancipation from hagglng and money, from practical, real Judaism would be the self emancipation of our age...(.....The social emancipation of the Jew is the emancipation of society from Judaism.)"

Căn bản cổ truyền của Do thái giáo là gì ? Nhu cầu thực tiễn, sự ích kỷ. Căn bản sùng bái cổ truyền của Do Thái là gì? Sự mà cả trả giá. Thượng đế cổ truyền là gì? Tiền bạc. Như vậy thì, một giải thoát ra khỏi sự trả giá bán buôn và tiền bạc, - nói thực tế, chính công Do thái giáo, - sẽ là một sự tự giải thoát của thế hệ chúng ta.

Dialectics Materialism: Các giáo điều duy vật của Maxism.

Karl Marx nhận thấy con người thường hành động theo luật của 'vật chất' mà tranh đấu cho sự sống còn của mình. Trong xã hội kỹ nghệ của thời KM hồi đó (Pháp, Đức, Anh) có giai cấp Tư bản sở hữu chủ các phương tiện sản xuất, và giai cấp lao động làm công, gồm công nhân, thợ thuyền, kỹ sư, chuyên viên, dù có học thức cao nhưng vẫn phải làm công trong các hãng xưởng. Vì họ không được trả lương tương xứng với sức lao động, phần lớn thặng dư lao động này lọt vào tay các ông chủ tư bản, làm cho số tư bản này càng ngày càng lớn chi phối đời sống của toàn xã hội.

Nhận định này sai khi không nói đến giá trị đóng góp tư bản vào máy móc, kỹ thuật. Sau hàng chục năm chơi vơi dưới thời bao cấp, cộng đồng sở hữu, làm theo khả năng, hưởng theo nhu cầu, Trung Cộng và sau đó VN phải mở cửa mời tư bản ngoại quốc vào đầu tư trong nước, tạo ra một nền kỹ nghệ sản xuất, tư bản bóc lột nhân công như tại các nước Tây Âu thời của Karl Marx.

*"Do quan niệm về **Tiến Hóa** đã được mọi người quan tâm trong thế kỷ 19, Karl Marx đã dùng lý thuyết về **Đấu Tranh Giai Cấp** để cắt nghĩa Lịch Sử và tin rằng điều này không thể bác bỏ được. Ngoài ra, một đóng góp khá sâu xa của Karl Marx về kinh tế, lịch sử và các ngành khoa học xã hội là cách phát triển một nguyên tắc được gọi là **Duy Vật Biện Chứng (dialectical materialism)**, một danh từ vừa mơ hồ, vừa khó hiểu. (Phạm Văn Tuấn Dec16, 2010).]"*

1- Materialism- Căn bản học thuyết Marxísm dựa vào vật chất, vật chất là chính yếu trong thực tế. Còn giá trị của tinh thần, tôn giáo, khoa học, nghệ thuật, chính trị, luân lý, hay cả lý trí con người đều lệ thuộc vào vật chất. Các thiên tài (do Chúa ban cấp) như nhạc sĩ Beethoven, Mozart, Chopin đều được vật chất tạo ra các điều kiện cho họ thành công chứ không có thần thánh nào can thiệp. Như con người nếu có đủ điều kiện vật chất huấn luyện đào tạo và cố gắng học hành, thì thành tài. Nếu không có thức ăn, nhà ở, thì con người đành chịu làm nô lệ để có mà ăn, nhưng có khi phải chết đói hàng triệu như VN hồi năm 1945. Tham

lam hay thiếu thốn vật chất làm con người trở nên tàn bạo xấu xa; đầy đủ vật chất biến người thành lương thiện, xã hội thiên đường.

2- Dialectics. Thêm vào biện luận vật chất là các giáo điều (dialectics) sau đây:

Marxism cho rằng xã hội vật chất là "vô thường" luôn luôn thay đổi và biến chuyển theo thuyết tiến hóa, nên cái logic cổ điển làm căn bản cho nền khoa học từ xưa đến nay cũng phải biến chuyển theo, thay vì lý luận theo formal logic (Nếu $A=B$, $B=C$, thì $A=C$) thì phải biện luận theo dialectic.

Theo dialectic thì mọi vật đều luân chuyển và đổi thay, nên thực ra thì A có thể không bằng B hay C. Như khi ta nói rằng đây là một kí lô đường, nhưng khi cân kỹ thì đó có thể nhẹ hơn hay nặng hơn một kí lô, hoặc để một thời gian bị ẩm thấp cân nặng hơn, hay khô ráo cân nhẹ hơn. Nên biện luận được là một kí lô đường có thể không bằng một kí lô đường.

Nhu cầu của cán bộ A vào thời kỳ bao cấp là chiếc xe đạp, vào thời kỳ cởi mở là xe máy, vào thời ngày nay là chiếc xe hơi Mercedes, theo biện luận là nhu cầu của cán bộ A có thể không bằng nhu cầu của cán bộ A. (thiếu phần sau, vì thời gian di động) !

Biện luận này mục đích làm cho người ta rời bỏ cái lý luận chắc nịch hiện tại để nhận một lý luận mơ hồ, rắc rối, mà người nhận không thể phân biệt được đúng hay sai, mà cứ phải làm theo lệnh cấp trên đưa xuống, do đó dễ quỵến rũ quần chúng, phần đông nghèo bần cùng thiếu học thức. Nếu ai có đi "học tập cải tạo" chắc đã phải nghe giảng bài theo cách biện luận "di động tiến hóa" này rồi, còn không cũng đọc được trên các tờ báo tiếng Việt cái biện luận này do các vị đã học xong lớp "học tập cải tạo", nay truyền lại, với lý luận ngược ngạo, danh từ thô bạo, chứng cứ sự thiếu giáo dục của bần nông.

a- Giáo điều dialectic **quantity into quality** (Từ khối lượng ra năng lượng). Họ đem thí dụ vật chất như nồi nước đun nóng âm ỷ thì được yên, nhưng quá nóng không chịu đựng được nổ bùng ra thành hơi nóng, và một thí dụ khác như người đàn bà có thai, bụng cứ lớn dần ra, nhưng tới mức nào không chịu đựng được phải nổ bung và sanh con,- với dialectic xã hội như cái nồi nước bị đun nóng, như cái bụng của bà bầu chịu đựng áp lực đến lúc phải nổ tung ra - như vậy sẽ đem đến tiến bộ từ **quantity into quality**- họ so sánh chế độ xã hội khi bị bóc lột, đàn áp đến lúc phải sẽ nổ tung - có ý là xảy ra cách mạng vô sản hay chiến tranh, để đem lại tiến bộ (tương tự như tại các nước Egypt, Tunisia, Lybia vì bị chế độ chèn ép đến mức phải nổ tung, dành lại quyền của con người, - nếu như ngày xưa thì các nước tư bản kêu là CS xúi dục dân nổi loạn, rồi viện trợ chính quyền đàn áp dân chúng). Họ không thúc đẩy đảo chánh hay cách mạng, nhưng dùng lý thuyết dựa theo vật chất (nồi nước, người đàn bà) và sự nổ tung không thể tránh. Nếu kêu gọi đảo chánh hay cách mạng là đi tù sớm là cái chắc.

b- Một dialectic nữa là **negation of the negation**, chế độ mới giải thể (phủ nhận) được chế độ trước đó, nhưng sau đó cũng bị giải thể nhường cho một chế

độ khác, dẫn đến chế độ không giai cấp. Marxist mơ tưởng trở lại chế độ bộ lạc không giai cấp, các thành viên trong bộ lạc thường cùng chung một huyết thống gia đình nên dễ thông cảm, họ gọi nhau bằng danh từ "anh- em" thắm thiết. Có lẽ Marxist muốn có một chế độ thân thiện gia đình để dễ sai khiến thành viên và không có sự tiếm quyền, đảo chánh. Nhưng lịch sử Do Thái ghi trong Holy Bible chứng minh các tộc trưởng cũng không kém độc đoán, Abraham toan giết con mình để tế thần, Moses tàn sát tất cả đồng hương không chịu theo đạo.

Chế độ bộ lạc bị chế độ phong kiến giải thể, sau đó kẻ giải thể bị giải thể thành ra chế độ quân chủ, kẻ giải thể lại bị giải thể lần nữa ra chế độ cộng hòa, rồi bị giải thể ra tư bản, sau đó tương lai có thể bị giải thể bởi chế độ cộng sản không giai cấp. Có thể KM chỉ muốn nói về diễn tiến lịch sử các chế độ, trong một thời gian rất dài, - nhưng nhà cách mạng bần nông như Pol Pot ở Cambodgia khi thắng thế thì giải thể bằng cách tiêu diệt giới trí thức, quan liêu, để mong lập thành một chế độ không giai cấp nhanh chóng kỷ lục. Nga Sô cũng đã tiến nhanh như vậy mà nay cũng phải thụt lùi trở lại chế độ tư bản đầy dẫy tham nhũng, và người lao động lại bị bóc lột.

c- Dialectic **interpenetration of opposites**, xác định vì có các lực lượng đối kháng trong xã hội, nên phát sinh ra một lực lượng khác mới tiến bộ hơn đưa đến thành công của cách mạng không giai cấp. Đảng CS là đảng được tự do tại Tây Âu, là một lực lượng đối kháng trong xã hội Âu Mỹ, nên các xã hội này đã phải cải tổ, phát sinh ra một chế độ cho người lao động nhiều quyền lợi hơn, như quyền lập nghiệp đoàn, đình công, lương tối thiểu, bảo hiểm, v.v. đây là sự thành công của CS mà không cần chiến tranh hay đảo chánh. Tại Mỹ có hai lực lượng lớn là Đảng Cộng Hòa và Dân Chủ đối kháng nhau, kiềm chế lẫn nhau nên tránh được lạm dụng, tham nhũng còn tại các nước độc đảng thì không có đối kháng. Vì độc quyền chính trị tha hồ tham nhũng bóc lột không ai kiểm soát, thì không tránh khỏi đảo chánh hay chiến tranh như khi nồi nước đun quá nóng sẽ bùng nổ.

Triết lý Karl Marx đã làm được gì cho thế giới và Việt Nam.

Với một triết lý dùng những sự kiện xảy ra trong vật lý học, sinh vật học, thiên nhiên học để suy diễn các sự xảy ra tương tự trong xã hội. Đó chỉ là một giả thuyết khoa học, không làm chính trị hô hào đả đảo chính quyền. Vào thời KM thì Cách mạng Pháp 1789 đã qua lâu rồi, các nước Pháp, Anh, Đức vẫn còn có các ông vua, nhưng là quân chủ lập hiến không đến nỗi độc tài, rồi đến năm 1870 là Hoàng Đế Napoleon 3 cuối cùng của Pháp cũng phải thoái vị. Do đó KM không bị chính quyền bắt bỏ tù.

1- Thế giới: Tại các nước Tây Âu, đảng CS được hoạt động hợp pháp, nhưng có ít người hưởng ứng nên không nắm được chính quyền. Nhưng CS đã hướng dẫn thợ thuyền vô sản đoàn kết để đình công hay bầu cử họ đã đạt được các quyền lợi và bảo vệ lao động như lương tốt thiểu, hạn chế giờ làm việc, có tiền hưu trí, vệ sinh và an toàn nơi làm việc v.v...

Đến nay các nước Tây Âu và Hoa Kỳ vì bị đối kháng của lý thuyết KM, nên đã sanh ra các chế độ xã hội " làm theo khả năng, thụ hưởng theo nhu cầu" đó là chế độ welfare trợ cấp xã hội. Không cần làm việc hay chỉ làm tượng trưng cũng đủ nhận trợ cấp xã hội và bảo hiểm sức khỏe, đầy đủ nhu cầu cần thiết, còn những người đi làm thì phải làm việc cực nhọc, tuy có tiền lương đó, nhưng phải đóng thuế và trả bảo hiểm rất cao không còn lại bao nhiêu. Nhiều người từ chối việc làm vì đi làm được ít tiền hơn là ở nhà lãnh trợ cấp hết đời mẹ đến đời con, sanh càng nhiều con cháu trợ cấp càng cao, trong khi người có việc làm lại không dám sanh con. Như vậy còn có ai mà muốn làm CS nữa (vô hiệu hóa CS). Thử cúp các trợ cấp xã hội xem, sẽ xảy ra loạn lạc và cướp bóc cả nước trước khi chuyển hóa thành CS.

Các nước không kỹ nghệ như Nga Sô, Trung Cộng cũng dùng triết lý của KM để đoàn kết **nông dân** vô sản chống lại chế độ phong kiến, điền chủ, lập ra các cộng đồng công xã, tiêu diệt chế độ cũ, tạo nên một chế độ cộng đồng tài sản và không giai cấp.

Vài lý thuyết gia Marxism cho là Nga và Trung Cộng đi không đúng đường lối của CS, vì Nga Tàu không là nước kỹ nghệ như Tây Âu, mà là nước nông nghiệp có nông dân thường dốt nát thiếu học không được huấn luyện trí thức nên thiếu người chỉ huy để tiến tới chế độ cộng đồng công xã không giai cấp - (còn tại nước kỹ nghệ lao động thợ thuyền, chuyên viên của các xưởng máy sản xuất thường phải học hành cao và được huấn luyện chuyên môn).

Như hiện tại năm 2011 ta thấy Nga, Trung Cộng và VN đã phải đi thụt lùi trở lại chế độ tư bản và thợ thuyền vô sản. Nông dân được huấn luyện thành thợ thuyền và chuyên viên để làm công cho các nhà máy tư bản, phần đông do ngoại quốc góp vốn. Lao động phải làm việc nhiều giờ với điều kiện không an toàn sức khỏe, đóng góp giá trị cần lao cho sản xuất xuất cảng, để đem thặng dư cho tư bản. Giá thành một nhưng khi đưa ra ngoại quốc thì giá bán là 10, đem biết bao thặng dư giá trị cho Tư bản. Rồi một thời gian sau đó khi có đủ trí thức lãnh đạo mới thành công trong thay đổi xã hội thành không giai cấp, cộng đồng tài sản, làm việc theo khả năng nhưng hưởng thụ theo nhu cầu, hay tiến đến chế độ trợ cấp xã hội welfare và foodstamp như Mỹ, Pháp, và Canada.

Kết Luận: Triết lý Karl Marx là một học thuyết dùng để gây ra đối kháng trong xã hội tư bản, làm tư bản phải tự điều chỉnh, sau khi các đàn áp và chiến tranh tỏ ra vô hiệu quả, đã giúp người lao động bị bóc lột tại các nước kỹ nghệ trong thế kỷ trước được tiến đến tình trạng khả quan hiện tại, mà không phải nỗ lực cách mạng. Các nước nông nghiệp phải trở thành nước kỹ nghệ với tư bản bóc lột lao động, cho đến khi có đủ trí thức chỉ huy, thì mới đưa đến được cách mạng lao động thực sự theo thuyết Karl Marx.

*ngtientri@yahoo.com April 7, 2011 ntuan.
ref. webmaster@vietnamnewtime.com*